

dei de tot hom.

Com ya sab, al començar l'es-
tíu varem organitzar un curs a Penmà
(que com tot l'estiu que estic sola, m'he
distret mala) doncs ara resulta que un
cora començada per bona, pren més
empenta de la que suposava. Son ya
75 els cantaires (homes dones i nens) i
s'ho han pres amb una empena tal,
que quan els dius per pligar, sempre
troben que's avia i que podien ensaïjar
una mica més.

Per ara hem ensaïjat la Marinada
el Sant Jordi, (que's lo que cantem més
a just) la Balanguera, les mines de
Gerassena, el Contrabandista, la Can-
ço de la Rosa, i la de la Noeneta.

La Marinada no se si es perquè
fou la primera que varem comen-
çar a ensaïjar o no se perquè, es la
que més ens fa batallar. Al principi,
hem pensat que hauríem de
pligar, puig no se poder sortir de cap
de les matxeres, però ara, amb una
dosis molt gran de paciència

Penmà de Dalt 1/2/930

2274

Sempre benvolguets Pujal i Can-
tipas: Quan Temps, prene se-
piquer res de voster! Que tal
els ha tractat el mes d'Agost?

Aquí a Penmà, han sigut molt
els dies que quasi hem tingut
fret, però lo que's diu fa uns
dies, ya fa la pau-la calor,
ya s'hi abona per tot el
Temps que'ns ha deixat en
repos.

Volia escriure abans, però
pensant que serian d'impur-
sio ho he deixat fins mes en
davant.

U la Cantipaa tan va-
lenta cora sempre, per les mon-
tanyes?

Si Deu vol, aviat est

venim i cambiarem impresions
estimeriques, que per mi, ni han
fragut de tots, i de tots colors.

Tot el mes d'Agost m'hi
permes el lince, (per força) de
fer vacances senceres, mes un
dels dies que (per l'Ofico de Penia)
variig habu de baixar a Barna, la
meua germana Angel, hem donà
la notícia, de que s'hi tornaben
a viure a Sarrià, perquè en
Lluïsa deia que a la nena no
li prova Barn que cada punt
de una cora o altre (propia de
la edad.) Però, que vaja, es que
s'ha cansat de veure malhumors,
i el mon es aigís, mentre
tot son fester i regocijos (que diria
el pobre Ignaci) la gent, tan en
cantats, però amb frenes, la gent
no hi vol rapiques res.
Com ~~poten~~ m

provar, la nova penia va fer molta
impresio i m'ha costat un pi
de reaccionar, mes elegries, mes sen-
na, penso que tal vegada ane re-
ra quan començaré a estar un
mica millor; que hi farim, al
perdre el company insolidable,
ya ho sabia que quedaba sola,
i el beny al mes gros, de la
meua vida, va ser el voler te-
nir companyia, perquè ara
hem quedo amb un lloquer
i uns gastos, que son que deu
i l'Esneei, no m'hi desiguen i tot
s'abreglaria.

De dia ya hem farim
companyia les nenes, i de nit a
l'Ofico, sempre hem sentise mes
acompanyada que a casa.

Buenos, prau negueria
i ara per voste Pujol, el pare jo.

lie (sempre dins lo que poden fer ells)
lo que mes frem costà es dominar-los
aquella manera de cantar tan obria
i no obstant la canço de la Rosa
i de la Moreneta. *Deu n'hi dó.*

Juan comença a sortir, després
de tan esforç i sent que sona una
música, prou, ja l'compensa
els mals ratos. Vos au que hi es
plis a voste oy?

Au prou que aigües es
massa abusar, aigües es que 'ls
desijjo sincerament un bon
refrescament de vacances, i amb
molt recort per la Pontifex
i merçis per endavant, reb
es de voste ben agra

Antoni S. Vila Folch

i ells amb bona voluntat, prober a
tribarim a fer alguna petita cosa
i Lluïsa Clara.

Doncs lie, tot el possible s'ho ha pres
tan en reio, que sembla que
del Ofici n'ha de venir l'innu
del prople, que no hi hagin partit,
etc i ja ja començo a expandir

No havia pensat tan alt,
crequi que sols per evitar que rene-
guessin i jurguessin, ho vaig fer,
pero sens cap mes importançia.

Au el dia 21 de Set pensen
fer la presentació del gran Ofici
A la Plaça de la Vila, primer, com
a salutació al prople, i després un
concert a la Societat S. Lluïsa (els ius)
per fer presetes per pagar els gastos
Ademés com que amb aquest reper-
tori, tan immens, no n'hi haper
es, vindria la Fornells i el re-
marit a omplir les altres

parts.

Un dia hem vauig arribar a Marnou
a veure el Mestre Millet, i ell va ve
el que 'm va dir to d'aquestes cançons
però ara ve el sablasso. Com tots
els principiants, no tenim diners,
aïçò es, que'l Mestre hem va dir
que fessim tencu còpies de les par
titures, i de la cobla, aïçò represen
ta un desembre bastant injustat,
i per ara no podem, si voste fos
tan amable, de donarnos les
partitures i demés per aquesta
audició, després a mida que ten
dríem diners, hens proveiríem
dels papers necessaris.

Aïçò sempre (i li pugo
no digui amb franquesa) no li
hagi de causar el mes mínim
compromís, o enuig, que del con
trari fencanegarem immediatament

les còpies, i ya les pagaria un
ó altre.

Yo tot l'estiu que 'm passa
la vida fent-me de còpies, per es
talviar algun quartet, però aïçò
ya es massa feina, i francament
no 'm veig disposada a fer-ho.

M'ho dirà amb franquesa?

Adonès ara comencem a estudiar
el cant de L. Senyera, perquè el dia
que vauig anar a Marnou, va semblar
que'l mestre li agradaria que'l can
tessem, cosa que no se si podrí
rem, per lo just del temps.

Com que a Península no hi
ha gaires distraccions, es un entre
teniment del prable el venir a la
cançtera a escoltar l'ensaiig, i molts
nov els dies, que la cançtera coplena
cosa que yo no vauig sapiguer fins
dos o tres dies.

El S. Indi el canten bastant

